

EDINOST

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

«EDINOST» izhaja 3krat na teden vanko srede in sobote o poludne. Cena za vse leto je 6 gld., za polu leta 3 gld., za četrt leta 1 gld. 50 kr. — Posamezne številke se dobivajo pri opravištvu in v trafikah v Trstu po 5 kr., v Gorli in v Ajdovščini po 6 kr. — Naročnine, reklamacije in inserate prejema Opravištvo, via Terrente, »Nova tiskarna«.

Vsi dopisi se pošiljajo Uredništvu »via Terrente« »Nuova Tipografia«; vsak mora biti frankiran. Rokopisi brez posebne vrednosti se ne vračajo. — Inserati (razne vrste naznaila in poslanice) se zaračunijo po pogodbi — prav cenó; pri kratkih oglasih z drobnimi črkami se plačuje za vsako besedo 2 kr.

Temeljni pojmovi prave državne politike.

X.

(Dalje.)

Južni Slovani, Srbi, Bolgari, Hrvatje, Slovinci so dokazali svojo žilavost in svojo vstrajnost, ker k ljubemu vsemu pritisku in krutemu nasilju od mnogih strani so zdržali svoj narodni jezik in svoje narodne običaje. To kaže, da so južni Slovani še jako krepak mladeniški narod, kateri ima najboljšo prihodnost, kakor smo to uže dokazali v svojem poprejšnjem članku (IX.).

Prav zaradi tega pa morajo avstrijski državniki na to paziti, da gibanje mladeniškega naroda porabijo v korist naše države, da jim ono ne vzraste čez glave in v tem obziru bi bila vsaka zamuda osodopolna. Ali, da se to doseže, je treba sedanjo uže začeto spremenbo državne sisteme s krepko roko spopolniti in ne vstrašiti se kričanja slovanofobov. To spremenbo res jako težavno dela dualizem; ali treba je, kakor smo uže rekli, ta dualizem, ki je začetek federalizma, le razširiti in zgodovinsko pravo, kolikor le mogoče, spojiti z narodnim pravom. Ali uže to, kar se je do danes na tem potu zgodilo, nam kaže, da je uprav začeto reševanje takozvanega jutrovega prašanja našo državo potegnolo v močno krizo toliko gledé notranje, kolikor gledé zunanje politike. — V Avstriji živi okolo 24 milijonov Slovanov, pa proti vshodu in jugu je naša država kar obkoljena od samih Slovanov. — Ni treba, da Avstrija svoje sredotočje preloži proti vshodu; kakor to pridigajo nekateri nemški politiki, središče naj le ostane

staro, čestitjevi Beč. Pri vsem tem pa mora Avstrija zavzeti na Jutrovem prav trdno stališče; ona mora ne le okupirane dežele Bosno, Hercegovino in Novi Bazar konečno priklopiti državi, temuč mora biti vsak čas pripravljena, da ide z aneksijo še dalje, tja doli do egejskega morja. — Ta potreba je razvidna iz tega, kar smo rekli o konkurenci drugih zunanjih držav in o potrebi, da si Avstrija pridobi veljavo na Jutrovem, ker gotovo je, da le odločna, dobro preračunana politika more imponirati ljudstvom na Balkanu, katera bi po takej politiki tudi rajše podpirala avstrijske trgovske težnje na Balkanu.

Marsikdo utegne reči: Vse prav; ali kaj poreče Ruska k temu? Priznavati mora pač vsakdo, da ima Avstrija na Ruskej močnega konkurenta na Jutrovem, ali priznati mora tudi vsakdo, da ta konkurent postane toliko močnejši, kolikor bolj zgublja Avstrija simpatijo pri svojih in Slovanih na Balkanu. Se silo in po zaničevanju in preziranju ljudstev, za katerih pridobitev gre, gotovo ne bi bilo mogoče delati konkurence največje slovenske državi, konkurence uspeh je vedno na strani tistega, kateri si zna pridobiti največ simpatije; prav zato pa more Avstrija le po tem z Rusijo na tem polju konkurirati, ako postane Slovanom v obče simpatična in ako dokaže, da je Slovanom mogoče, da se v naši državi po svoje razvijajo in napredujejo. — Po okupaciji Bosne in Hercegovine je bil storjen prvi korak, zdaj ne more Avstrija več nazaj; in tudi ni več dvomiti, da si Avstrija stalno ne priklopi teh dežel; toda baš ta aneksija bi jej utegnola postati strašno nevarna, ako bi še

kedaj v njej odločevali in vladali velikonemci, katerih glavno načelo je germanizacija. Nasprotno pa bi Avstrija v kratkem lahko raztegnola svojo moč do egejskega morja, da si pridobi občne simpatije južnih Slovanov. — Vidi se tudi, da se naši državniki v zadnjem času v resnici prizadevajo, da pridobe na svojo stran vse male balkanske države, in zadnje potovanje našega cesarjeviča je lep dokaz tega prizadevanja. Da si je Rusija se svojo politiko in slavno intervencijo na Balkanu v letih 1877 pridobila občne simpatije vseh Slovanov brez razločka, to se ne da tajiti, stvar je čisto naravna, a da Rusije ni k temu napotila le platonična ljubezen do balkanskih Slovanov, tudi to si lahko vsak politik misli; pri vsem tem pa je gotovo, da vsi Slovani ne želé, da bi postali podaniki velike ruske države, oni so tudi na to stran pravi federalisti; skoraj vsaka slovanska panoga preveč drži na svojej posebnosti in panslavisti bi postali le v skrajnej sili, ko bi res obveljala načela naših germanizatorjev in magjarskih šovinistov, in dokazano je, da so Ignatijev in drugi ruski panslavisti več računali na naše centraliste, nego pa na naravno navdušenje Slovanov, ako so kedaj imeli v misli to, da Avstrijo razrušijo. Avstrijo je Pruska leta 1866. vrgla iz Nemške in s pomočjo Pruske so tudi Italijani vrgli Avstrijo iz polotoka čevlju podobnega; Avstrija nema zdaj nič več iskati ne na Nemškem, ne na Italijanskem, in to je prav za Avstrijo in še posebno za Slované v njej bivajoče. Kulturna misija Avstrije je bila od nekaj znamenovana; uže ime »Oesterreich«

(vshodnja država) kaže, da ima Avstrija poklic širiti omiko in napredek proti vshodu ali Jutrovem in te misije Avstrija ne sme zanemariti, ako hoče ostati velevlast prve vrste. To naj bi si dobro zapazili nekateri malenkostni politiki, ki mislijo, da se države vladajo se sofistichnimi govori. Zgodovinska resnica je, da so le plemenite, patrijotične ideje državotvorne, a ne katederski govori.

Koliko so na priliko Herbst in drugi zasmehovali večkrat tudi v našem parlamentu izraženo idejo, da si odpre Avstrija najvažnejšo pot za trgovino, ako si pripravi direktno železniško zvezo do Soluna, in vendar je resnica, da bi se s to zvezo Avstrija Indiji jako približala; da se človek tega prepriča, zadostuje le površni pogled na geografično karto.

Po tej železnici bi si Avstrija odprla najboljšo pot za svojo trgovino in obrtnijo, in z milijoni, katere so Herbstovci zavrgli, da so z njimi zdravili bolehe železnice, bi se lahko izdelala omenjena črta. Gotovo pa je, da bi tudi Nemčija to zvezo z veseljem pozdravljala, ker tudi njenej obrtniji bi bila ona jako koristna. Mnogi tudi pravijo, da bi bilo bolje, da bi Avstrija silila se svojo močjo na Črno morje; ali to bi bilo na eno stran nevarno zaradi Rusije, na drugo stran pa je Solun za Avstrijo v trgovinskem oziru veliko važnejša točka, nego Črno morje; ona je na odprtem morju, Avstriji je od tam bolj odprta pot v Azijo, Egipt in Indijo, nego pa iz zaprtega Črnega morja.

Tudi je premisliti, da Rusija ne more nikoli dopustiti, da bi kaka druga vlast sedla ob Črnem morju.

(Dalje prih.)

PODLISTEK.

Glückauf!

Resnična dogodba na kmetih.

V neke vasi, ne daleč od Košane, živi mlad kmet, kateremu pravijo zraven pravega hišnega imena — tudi »Glückauf«. To ime si je naš kmet sam pridobil, ko je nesel kazat neko rudo v Ljubljano. Njegovo trudapolno delo je vendar vredno, da se objavi. — Ta mož je našel več vrste rude — in sicer »zlato« srebro, svinec in premog in vse te rude se nabavajo okoli Vremšice. Oj vi srečni »Vremci«, kako vam se bode dobro godilo, — ne bode vam treba več forajati ter napregati kravic v teške vozove tja gor proti cerkvi sv. Vritca za ubogo pičlo plačo, kakor pravite sami. In vi sami ne veste, kje vam tiči toliko »zlata«, — drugače ne bi bili oni svet zasadi in pogozdili z borom mecesnom itd. To vse ve in zna le naš kmet »Glückauf«. To skrivnost je »Glückauf«, meni povedal — in ker vas ljubim, dragi Vremci! vam hočem povedati, kje imate »zlato rudo«.

Zlata ruda je na Črncah na Vremih — to vam je vse — več povedati mi ne dopušča zarota. — Ako doboš kje kukšen bor — ali njih več spuljenih — potem pa vam bode vse jasno. Sreberno rudo pa imajo zgornji Ležečani — tem pa ne morem natanko mesta povedati in slovenski tudi treba ni, ker jih je tam malo, ki znajo

čitati, in nekateri bi čitali rajši »nemški«, ko bi le znali — govoriti pa res več ne umejo slovenski, — kajti, — ko vpraša človeka, od kod je, odreže ti se kratko — »Ober-lešeč«. — Dragi brate, ko zveš resnico — da iz te vasice ne pošiljajo nikamur svoje dece v šolo, potem lahko sam sodiš, od kod nemščina in omika.

Toraj vi — »Ober-lešeč«! polščite si sreberne rude sami, ali naj vam jo pokaže Glückauf sam — — saj umejete nemški — in po nemški se vse najde — kdor je le »aus Ober-Lešeč«, pa je »fertik«.

Premog je pa blizu »Volč« — tam v »Kremenovci« — tu bodo pa »Volčani« srečni — če ne tudi zgornji Košanci, ker je »Kremenovec« njihov. Čaplani pa imajo tam v dolinah na vshodnji strani Vremšice pod sv. Urbanom »svinec«. Tudi tem ne bode to brez koristi — delati si bodo šibre in druge vsakojake kroglice in »kroglice« — ter nabivali zarujavele »puške« in streljali močarade, kuščarje, netopirje, srake — in druge enake zverine.

Takrat pa — dragi Tržčani, ne bode se vam potreba — več boriti z »Lahoni« in Lahončiči — ta pok doli z Vremšice — bode jih tako strašil — da od strahu pobegnejo iz Trsta ter se nikoli več ne povrno; »Stat nominis umbra« pa prime za pero ter zabližeži to zgodovinsko dogodko v podlistku »Slovenskega Naroda«.

Dokler se našemu »Glückauf« še ni vedno sanjalo o rudah — šacih — črno-šolcih — desetih bratih in podzemeljskih duhovih, ni se mu slabo godilo, ker pridelal je toliko — da mu ni bilo treba kupovati turšice. Plačeval je točno davke in

ni bil dolžan nič, da, še celo kupil je sem in tja kako parcelo. — Ko se pa naposled še na štacuno domislil — in si jo tudi omislil, potem se mu je pa hitro preobrnilo, a ne na boljše, kakor si je on sam mislil — nego na slabše.

V začetku meseca decembra m. l. je nesel svojo najdeno rudo na ogled v Ljubljano. Tam so mu »rekli«: dobra je, kedaj ste pa to rudo našli? — »O jaz sem znal zanjo uže 7 let.« — Čemu pa niste tega prej naznanili? — »To mi ni prišlo na misel do sedaj.«

Vidite, vas zadene še kazen, ker ste o tem toliko časa molčali, — ker ste pa vi le kmet, vas to sicer ne zadene, in naposled so mu zagotovili, — če sem prav umel, da bode on vedno prvi pri omenjenih rudah.

Vesel da je tako dobro izvršil svoj posel, — da so mu rudo vzeli ter mu zraven še lep dar zagotovili, — zateče se naravnost v Kolodvorsko ulico, — v krčmo debelega »Tišlerja« — Vipavca. — Tukaj potere nekaj koščene — pečenke — ter posrka kozarec Vipavca. Pri dolgej mizi nasproti njega pa je sedel gospod človek.

Ko je naš Glückauf ogledal pečenko ter počedil zadnjo — kapljo Vipavca, pogleda proti gospodu, — a ta ga naglo vpraša: »Priatelj, ste li vi od daleč?« — »Da od daleč.« — »Od kod pa?« — »Tam od Ober-Ležeč.« — »Aha, uže, — uže vem, tam doli s Krasa«, — ste li bili uže tukaj v Ljubljani?« — »Da, zdaj v drugo«. Kakšen »kšeft« ste pa imeli? »Prinesel sem rudo pokazat, reči sem hotel »probita«,

»Kakšno rudo«. — Črno zemljo, premog, glejte, saj je še tu imam nekoliko«. »Pri moj Dunaj! to je pa uže res ruda, komu pa ste jo pokazali?« »Gospodu dolgobradcu« tam pri »zvezdi«. — »Ali ga poznate?« — »Ne — rekel je, da pride sam pogledat kraj, kjer sem jo skopal, poznal pa ga bodem po »dolgej bradi«.

Vidite, jaz sem pa »knep«, vem za vse »Šahte« in hodim vedno z onim gospodom dolgobradcem — ali rudo je teško dobiti, ker je skrita, kakor vsi »šaci« — pod varstvom hudobe same, in podzemeljski duh jo vedno čuva — in ako ga ne vidite — ali vsaj slišite, tam ni rude, — a tudi je ni — ako pride — ter poreče »Šiht-aus«. — Če se pa primeri, da podzemeljski duh poreče »Glückauf!« tam je pa gotovo dosti, vse polno rude — na onem mestu, kjer se je hudoba pokazala — ter zatulila — »Glückauf!«

»Glückauf« — »Glückauf«, ponavljal je naš kmet — to si morem dobro zapomniti. Ko si je pa še zapisati dal po gospodu oni »Glückauf«, poslovel se je gospod, ter odšel, kdo ve kam. — Naš kmet si je pa še malo ogledal belo Ljubljano, a potem odrinol z mešanim domov. Prišedši domov ni mu bilo mar niti za želedec niti za posteljo, — nego zgrabil je matiko in lopato — in hajd na Kremenovec. — Mesec je razlival po planjavi mrzle žarke, ko je bil na mestu rude. Zdaj se prekrži, tudi ne pozabi iz važnih vzrokov napraviti »ris« okoli sebe. Na to se loti dela, matika žvižga veselo gori — in doli — in skopaneja je bilo uže nekaj, zdaj vzame lopato ter meče zemljo kviško.

Politični pregled.

Notranje dežele.

Rajka cesarica Marija Ana, kakor se poroča iz zanesljivega vira, zapustila je stotisoč goldinarjev za prebivalce češkega kraljestva; iz obresti te svote se napravijo ustanove po sto goldinarjev tako, da pride na vsak politični okraj ena ustanova.

S cesarskim patentom od 29. maja so razpuščeni ti le deželni zbori: Dolenje-avstrijski, goranje-avstrijski, solnograški, štajerski, koroški, bukovinski, moravski, sleški in predaleški; ob enem so razpisane nove volitve.

Bolgarski knez je bil 30. maja pri našem cesarju ter se je dalj časa z njim razgovarjal, potem pa ga je povabil cesarjevič Rudolf v Laksenburg na obed; 31. maja pa je Dunaj zapustil in odpotoval v Sofijo.

Hrvatski deželni zbor se jutri odpre v Zagrebu.

Na Ogerskem so hudi boji pri volitvah v državni zbor. Ni videti, da bi bil Tiszin ukaz zaradi reda pri volitvah mnogo koristil. Na več krajih so bili uže krvavi pretepi. Na binkoštni ponedeljek je bila v Kološvaru prava rabuka. Prišel je namreč tja kandidat liberalne stranke Hegedüs, katerega so na kolodvoru njegovi pristaši navdušeno sprejeli, pri vходу v mesto pa je čakala nasprotna stranka, začela kamene metati tako, da je bilo okoli 60 oseb ranjenih.

Železnica iz Mostara v Metković se k malu začne delati; zemljišča za progo so se uže skoraj vsa odkupila; železnica se misli prihodnje leto podaljšati do Sarajeva.

Vnanje dežele.

V srbske skupščini se je radikalna stranka hudo sprla z vladi prijateljsko stranko. 30. maja je skupščina sklenola, da se imata radikalca Ninić in Milosević, ker sta razžalila skupščino in državo, za vse zasedanje iz skupščine izključiti, ministru notranjih uprav pa se je naročilo, naj zoper oba poslance uvede sodniško preiskavo.

Mej srbsko in bolgarsko vlado je nastal razpor. Srbska vlada se je namreč pritožila pri bolgarske, da iz Bolgarije napadajo čete pokrajino ob Timoku in po njej ropajo. Ker pa bolgarska vlada ni dala povojnega odgovora, ukazala je srbskemu zastopniku, naj zahteva jasn odgovor, i če tega ne dobi, naj Sofijo zapusti.

Črnogorski knez da Črnogorcem ustavo, ter jeseni skliče na Cetinje prvi črnogorski državni zbor. Ustavo izdeluje ruski državni svetnik Baltazar Bogišić po rodu Srb. Doprivil je uže kazenski zakonik in državljanski zakonik. Po ustavi bo imel državni zbor 60 udov, 20 udov bo volil knez, 40 pa ljudstvo. Aktivno volilno pravico bo imel vsak Črnogorec, ki je spolnil 24. leto, pasivno pa, ki je spolnil 30. leto.

Utrudi se — ter sede na suho zemljo. — Ali zdaj mu nekaj zarenči prav za hrbotom, — prestrašen skoči kvišku. Podzemeljski duh pa je mimo njega lomastil kakor blisk, toliko da ga je še videti mogel — a — bil je v podobni „psa“. Zahrcal je s hripavim glasom — dvakrat. —

Glukauf — I Glukauf — I — To je našemu kmetu bilo uže preveč — Zato pa bobere svoja kopita in — ko je vurnem teku svoje dolge noge nekočkrat eno — za drugo pošolal, — bil je uže pri ženicah doma. Moj Bog — pravi ona — ljudje — pravijo, da ti manjka — pameti. Kde si bil zopet „z matiko“ in lopato?

Ej no, ti uže povem — ali zdaj moram poiskati ljudi; ko pride inženir „rude“, da morejo iti precej kopat. Poteč po domačej, vasi, pove vsakemu, kako in kaj; nekateri so majali z glavami, drugi so bili pa — jako veseli, ker so se nadejali dobrega prisluzka. Ta — in oni pa je popil — tudi kak frakelček „tropinoveca“ v naj boljše nadi na prihodnost.

Glukauf — pa je hodil na bližnjo postajo — vsak dan gledat — pride li gospod „Dolgobrad“ iz Ljubljane. Zdaj ne hodi več na postajo, — ali pričakuje ga pa še vedno doma; gospod potrebuje pa iz Ljubljane na zgornje Ležace — več nego dva meseca časa.

Je li, zelo počasen je ta gospod — „Dolgobrad“ in to je lepo — prav ima, da tako polževo naprej „rijet“. Naš najdenec Rude — bode menda imel dosta časa, — za daljno — študiranje, — kaj se pravi — Glukauf!

— Košančan —

V Italiji vsak čas iredenta nekoliko zaropota zoper Avstrijo, da s tem pokaže, da je še živa. Te dni se je to zgodilo v mestu Foligno. Postavili so tam Garibaldi spomenico, na katero so zapisali njegovo oporoko, to je, želje po Trstu, Istri, južnem Tirolskem itd. Ko pa je minister Depretis ukazal, da se mora napis s te spomenice zbrisati, vstal je v državnem zboru nek poslanec iredentovske stranke, hudo napadel ministra ter zahteval, naj ga zbornica posadi na zatožno klop. Ali minister se ni dal prestrašiti, krepko in jasno je odgovoril, da sedanja vlada, dokler bode na krmilu, nikdar ne bode trpela javnega ščuvanja, katero bi kalilo prijateljske razmere do zunanje vlade, ampak z vso ostroostjo bode postopala zoper taka počenjanja; večina državnega zbora je ministru pritrdila.

V Londonu so 30. maja skoraj v enakem času na treh krajih užgali z dinamitom napolnjene zaboje; po hišah je popokalo sila veliko šip, in poškodovanih je tudi nekoliko hiš i nekoliko ljudi ranjenih; kmalu potem pa je policija našla še 17 zavirkov dinamita z netilnimi vrvicami.

Konferenca o uredbi egiptovskih financ se je večeraj v Londonu pričela, egiptovski zastopnik ima pri njej le posvetovalen glas. Minister Granville naznanil vdeležnikom turškega sultana naredbe zastran pomirjenja Sudana. — Vsi turški časniki odobrujejo turške vlade sklep, da se pošlje turška vojska v Sudan, ker krivi prorok ni le sovražnik Angležev, temuč tudi turške oblasti na Tripolitanskem.

Nubar paša pripravlja za egiptovsko konferenco velevalstnim spomenico, v kateri dokazuje, da Egipt ne more več nositi davkovskega bremena; zemljiški davek prisega v mnogih primerljajih uže surovi dohodek žetve.

Is Kahire se poroča 31. maja, da so ogleduhi naznanili, da se pripravljajo uporniki k napadu na Korosko, zaradi česar se je sklenolo pomnožiti posadko v Koroskem in Vahibalti z egiptovskimi vojniki. — Drugo poročilo pa trdi, da je v Darfuru vstal drug krivi prorok, ki je zmagal vojsko, katero je stari krivi prorok zoper njega poslal. Prvi trdi, da je poslednji le eden izmed njegovih dervisev; vsled razpore mej rodovi vstaja ponehava.

Sudanski uporniki so ponoči od 1. na 2. t. m. napadli Suakim, ali bili so odgnani. Po poročilu v „Daily Telegraph“ so se uporniki, ki so Berber zaprli, zopet od njega odtegnoli, general Gordon pa se v Kartumu dobro drži.

Afrika postaja za evropske države vedno važnejša in imenitnejša. Francozi imajo uže velik del severne Afrike v oblasti, naselbino imajo tudi na otoku Madagaskar in se prav zdaj pripravljajo svojo oblast tam razširiti, kakor tudi na reki Congo. Angležka ima zdaj največ posla z Egiptom in Sudanom, v posesti ima mnogo otokov in predgorje dobrega upanje; ob velikih reki Congo, kder so lepe, jako rodovitne in večinoma zdrave dežele, pa imajo naselbine Angleži, Francozi, Portugizi, Nizozemci in v zadnjem času so tudi Nemci ustvarili v teh krajih svojo naselbino, katero je nemška vlada vzela pod svoje varstvo. Ker tekmuje toliko narodov za pridobitev posestva v enem in istem kraju, težko bo ohraniti mir mej njimi.

Novi kitajski poslanec Su-King-Teng vkreca se te dni v Šangaji in se pripelje v Evropo. On je poverjen pri vladah avstrijsko-ogerske, italijanske, francoske in nemške in bo stanoval zdaj na Dunaji, zdaj v Rimu, Parizu in Berlinu.

DOPISI.

Iz Katinare pri Trstu, 30. maja. — Naznanivši v zadnjem dopisu slovesnosti, katere se bodo na Katinari vršile, rekel sem, da bodem še le po dokončanih slovesnostih kaj več o izidu poročal. Ne morem pa čakati do izvršitve vseh slovesnosti, ker to, kar se je večeraj vršilo, kar sem vidil in čutil, vredno je, da se č. čitateljem „Edinosti“ brez odloga naznani.

Večeraj smo nove lepe zvonove iz Divače na Katinaro prepejli slovesno in še kako slovesno! Pričakoval sem sodeč po pripravah, naj bo uže od strani deklet, fantov ali mož, da bode kaj nenavadnega, ako le Bog lepo vreme da; ali vse moje

pričakovanje je prekosilo, kar se je v resnici godilo, kar sem videl.

Želim prav kratko povedati, kako se je slavnost vršila, ali vidim, da ne bo mogče. Malo prizanesljivosti tedaj prosim.

Uže dva dni in toliko noči je bilo neko neudrljivo gibanje, posvetovanje, letanje, nagovarjanje po vaseh in v farovžu opaziti. Može so se posvetovali, fantje z godci pogodbje sklepali in za to potreben denar nabirali, dekleta pa so pridno rožice skupaj znašala in v vence spletała. Pa ne le z venci naj bodo novi zvonovi okrašeni, temuč po sklepu vrlih deklet mora vsak zvon svojo krono imeti. Skleneno, storjeno! V le ta namen so najele strokovnjake o tej reči, ki so prav umetno in okusno, in kar je največ vredno, v narodnih barvah iz umetnih cvetic naredili vsakemu zvonu primerno krono. Trije strokovnjaki so delali dve noči.

Z mnogimi velikimi in manjšimi krasnimi venci, bukeji in pa s tremi prekrasnimi kronami se je napotilo 10 (deset) v lepe narodne obleke oblečenih deklet in toliko fantov z vozovi večeraj zjutraj v Divačo, kder so nove zvonove naložili in okrasili.

Pot nazaj pa, ne morem drugači se izraziti, bila je ko zmagonosen sprevod, zakaj kdor je ugledal krasno ulite zvonove in tako spremstvo, bil je premagan, bil je od lepote očaran. Dragi čitatelj, kar nič ne pretiram! Tisoč in tisoč svedokov imam v Divači, Lokvi, Bazovici, posebno pa od tu dalje, da le resnico poročam. Prebivalci omenjenih vasi so vsi občudovali le ta sprevod in se veselili z veselimi. Pozdravljali so zvonove in sprevod z lepim pritkovanjem v Lokvi in Bazovici. Predastnemu cerkv. predstojništvu v Lokvi in Bazovici naj bode po tej poti hvala in zahvala izrečena.

Ob 2. uri popoldne smo šli skupno zvonovom naproti. Pa glej, čudo! Kdo bi bil na delalni dan toliko ljudstva pričakoval. O omenjeni uri so ljudje od vseh strani v tako obilnem številu pričeli dohajati, rekel bi, kakor štebelice kupoma v panj (kri) bite, kadar začne dež nalezovati.

Uže mej potjo tja gori je človek marsikaj opazil, da mu je srce v radosti klopelo. Videl je stare ženske liki mlada dekletca urno tekajoča. Na opomin, naj tako ne hiti, ker se ne muči, odgovorila je, da ne more polagoma hoditi, ker želja, nove zvonove uže skoraj videti, goni jo i nese. Kaj pa še le otroci, le ti bi bili pa kar sfrčali!

Odločeno je bilo, da na vrhu Ključa pri borovih pričakamo zvonov. Duhoven in praporci sicer ostanejo na določenem mestu, ali za ljudstvo z malimi izjemami tu ni bilo postanka, posebno pa, ko zasilijo, kako veselo pozdravljajo Bazovski zvonovi svoje nove tovariše, in pa muziko, katere je bila šla onkraj Bazovice naproti, takrat pa uderejo kar dalje.

Kaj se je pa godilo vse, ko zvonove do praporov in duhovna pripeljejo, koliko živijo se je slišalo, kako glasni vzdihljaji so iz src izhajali, koliko solz se je sicer na prav veselih obrazih prikazalo, in kako občutki so naša srca pretresali; kako veselo je bilo snidenje tistih, ki so bili šli v Divačo po zvonove z duhovnom, kakor da bi se ne bili zdavnaj videli itd. Dragi čitatelj, nisem zmožen tega trenutka dostojno popisati.

Od tu dalje se je vredil še le prekrasen sprevod, pač vreden, da bi bil kak več fotograf podobno njegovo vzel, in jo pokazal tistim, ki tega sprevoda videli niso. Vrstili so se tako le: Banda, moški, ženske, šolska mladina, pevci, prav dobro pevajoči pod vodstvom nadučitelja g. Jančar-a sicer staro, ali času primerno in vedno krasno v srce segajočo Potočnikovo: Ko dan se zaznamva itd. in pa: Pojo, pojo zvonovi. Za njimi je šel duhoven.

Nad vse ganljiv pa je bil ta le prizor: 32. belo oblečenih deklic s pečami je lepe za oje voza privezane trake držalo, kakor bi one zvonove peljale. Pogled na ljubo nežno nedolžnost je moral še tako mrzlo srce ogreti, da, v vojaške suknji ostarelemu vojak z britko sabljo na obočji je ta prizor solze iz oči vabil. — Kako je pisatelju le teh vrtic pri srcu bilo, pač si lahko vsak čitatelj misli! — Menil sem, da tudi lepi volti poznajo, da pred njimi ljuba nedolžnost stopa in skoraj se je me neko prepričanje polastilo, ako bi tudi v najhujšem klancu koles ne bili zavrlji, volji bi bili voz pridrževali in ljubo nedolžnost nesreče varovali. Ne pretiram, dragi čitatelj! Prepričan sem, da bi bil tudi Ti enakih misli, ako bi bil opazoval, kako močni volti v tolikem drenju, šundru in vročini polagoma, mirno, pazljivo, varno, bi rekel brez vsake opomina od strani voznika, za deklicami korakajo, še nadežni muhi se ne branijo, ampak potrpežljivo puščajo si arv srskati, baje iz straha, da bi se nedolžno dekletce ne ustrašilo ali poškodovalo. Presunljiv je bil ta prizor.

Kakor uže omenjeno, bili so vozovi in zvonovi krasno odličeni. Od kron so viseli dragi trakovi, katere so zopet narodno oblečena dekleta držala.

Koliko se je bilo ljudi sešlo, ne bom trdil. Več tisoč jih je bilo. Zvonove so potem pazljivo mej godbo

narodnih komadov razložili in v cerkev spravili, kder ostanejo do prihodnjega četrta. Mi pa pričakujemo zopet vesel dan 5. junija, ko pride premilost. gosp. škof zvonove blagosloviti.

Gotovo zopet kaj lepega, veselega, ako Bog le lepo vreme in zdravje podari.

Iz Tomaja 29. maja. — Dne 18. maja t. l. je priskrbelja deželna gosposka za potrebni poduk kmetom tu, in tudi duhovska gosposka za dušni poduk. Prva je poslala k nam popotvalnega učitelja g. Kramerja, o katerega predavanju Vam je uže drug dopisnik pisal.

Duhovska gosposka je pa uvedla v tomajske duhovni tretji red sv. Frančiška, in v ta namen je bil prišel nek Frančiškan iz Gorice, ki je to društvo ustanovil in vpeljal; pridigal je pri veliki sv. maši ob 10. uri, in imel obilo poslušalcev. Vpisalo se jih je v to družbo nekoliko, ki so se zavezali za novo vzgledno krščansko življenje.

Prve dni teg. m. so tukaj prijeli dva človeka iz tega okraja, enega iz sv. Križa za Tomajem, in enega iz Avberja, in ju zaprli pri sodišči v Sežani zavoljo suma, da sta v zvezi s ponarejalci slabega denarja. — Opazovalec.

Iz koperskega okraja dne 30. maja. — V prijaznej vasi Klanec je imelo učiteljsko društvo za koperski okraj dne 29. maja svoje občno zborovanje. Vže ob 8. uri zjutraj smo se začeli zbirati učitelji od vseh strani. Kako čaroben je bil vtisek, kojega so povzročile tri narodne trobojnice!

Naj omenim, da smo se zbrali vsi pred šolo, kder smo, v veliko našo radost, imeli čast srčno pozdraviti obče spoštovanega kanonika iz Doline g. Jana, neutrudljivega boritelja za našo reč. Pozdravili smo se nadalje z gosp. Svetom, ki je tam čestitljiv duhoven, nam priljubljen, narodu zvest zagovornik. — Granite je moralo vsakega nas, ko smo doznali, da je g. kanonik čakal se sv. mašo na nas, da začnemo z božjim blagoslovom svoje vzvišeno delovanje! Vsa čast, srčno hvalo g. kanoniku! Pi maši smo peli v pravem cerkvenem duhu vsi učitelji. Po sv. maši zberemo se vsi v šolske sobani. Navzočih nas je bilo 11. učiteljev (mej temi 2 ude iz družih okrajev: gg. P. Medvešek iz Brezovice, A. Berginec iz Rodika). Z svojim prihodom sta pokazala, kako se zanimata za naše društvo; pot jima ni bil za to dolg. Navzoča sta bila čest. gg. Jan in Svet; potem gg. Ant. Metlika ud tega društva; Jan Metlika, občinski svetovalec in sesinom g. Ugovitzer, veleposestnik v Klanci.

Gosp. Andr. Vrtovec, uč. v Dolini otvoril ob 10. uri zborovanje s spodbudljivim nagovorom ter naznanil, da predseduje on, ker g. Bunca ni radi družinskih žalostnih razmer. Kot zapisnikarja se volita gg. Zdr. Preložnik, uč. v Borštu in Jos. Valentič, uč. v Lazaretnu. Pride na vrsto slovnica razprava berilnega koščeka v 4. oddelku. Razpravljal je to g. Grahli, tamošnji učitelj. Izpusti se otroke in preide na kritiko. Glavni kritikar, rekel bi, bil je g. Medvešek; najmanjšo malenkost je opazil in grajal. Kritikovali so še mnogi drugi, vse v najlepšem redu in miru, ter konečno se je razvidela neutrudljiva marljivost g. Grahlija v šoli. Da se je s tem pokazal spretnega slovnica in učitelja ni dvombe.

Naj omenim pri tej priložnosti, da se je sklenolo, da v vsakem kraju, kder bo sklican občni zbor, bode imel dotični učitelj z otroci kako nalogo. Pametno! S tem postane učitelj dober predagog i didaktikar, knji sprevidi kaj dela prav, kaj ne. Pri tolike kritiki se mu najde skoro vsak pogršek in v prihodnje se bo teh slabosti po močeh izogibal. Za tem je prišlo na vrsto tajnikovo poročilo, iz katerega se vidi velika natančnost g. Anžlovavara, tajnika. Govorilo se je po tem poročilu mnogo o pomnoženju krajnih svetov, kar se za zdaj prepušča osodi.

Iz blagajnikovnega poročila nam je jasno, da je dohodkov mnogo, stroškov malo; v tem obziru imamo tedaj uže trdno podlogo. Gosp. Begatec je dober tirjalec — predobro se nam godi. —

Vrši se potem volitev treh pregledovalcev računov. Volijo se enoglasno gg. P. Medvešek, A. Grahli in D. Mahnič. — Referat „Učitelj naj napreduje na podlogi svojega naobraženja“ je g. Zdr. Preložnik, uč. v Borštu tako temeljito in učeno razpravljal, da — — — ne nahajam primerne izraza; to je treba slišati ali čitati in radi tega se sklone, da se referat natične v Edinosti ali kde drugje.

Zal nam je bilo, da gosp. L. Krapš, uč. v Ospu ni mogel priti na vrsto z svojim referatom s kaj lepim naslovom: „Kako gojiti v narodnej šoli avstrijsko domoljubje?“ Škoda, čas ni dopuščal.

Poroča g. Vrtovec o spremembi društvenih pravil. Popravilo, dostavilo se je marsikaj potrebnega in zanimivega. Preveč bi bilo tu o tem pisati; toliko pa trdim, da se je vse prav v občo zadovoljnost uklenolo.

Slednjič smo volili društveno vodstvo. Izvoljeni so: gg. Vek. Bunc predsednikom; And. Vrtovec podpredsednikom; M. Anžlovar tajnikom; Kr. Bogatec, blagajnikom; Zdr. Preložnik in Jos. Valentič odbornikom.

V odboru so tedaj vsi prejšnji, dokaz, da smo bili z odborom v minilem letu popolnoma zadovoljni. Sloga velja!

Mej zborovanjem prejmemo cenjen list velezaslužnega nadzornika g. V. Spindica. List prediča g. Vrtovec na glas. V pismu obžaluje, da ne more biti navzoč, spodbuja nas k marljivemu delovanju ter nam vošči srečen uspeh. Če tudi ne osebno, bil je pa vendar v duhu vedno mej nami in mi z njim. Slava mu!

Vrtovecsklene zborovanje z navdušenimi življenjskimi na Nj. Veličanstvo ob 2. uri popoldne. Veseli, kakor še nikdar tako, napotimo se vsi skupaj v prostore g. Ant. Metlike, ker se le tu se more dobiti drugo okrepčilo. Mej zadovoljnim društvom se je napitnica vrstila za napitnico. Posebno nam je vrgala napitnica č. g. Jana. Ta nam ostane gotovo vedno v spominu; kaj tacega se ne sliši povsod. Zrno jej je bilo vzajemnost čest. duhovstva z učitelstvom, — najlepši predmet!

Prepevali smo kakor slavski, da nam je srce radosti utripalo, in ustanovili smo za zdaj privatno mej sabo tili potrebni pevski zbor. Za pevovodjo je bil enoglasno izvoljen učitelj v Lazaretu g. Jos. Valentič; njega namestnik pa učitelj v Predloki g. Drag. Mahnič.

Tega dneva gotovo ne pozabimo. Nismo bili še tako složni in radi tega tudi ne še tako veseli mej seboj, kakor prav danes. Naše društvo je zdaj nekako prerojeno. To veseli gotovo vsacega, ker le tako moremo napredovati in le tako dosežemo svoj prevzvišeni cilj. Tako mora biti in take naj nas Bog živi!

En tič.

V Dragi, dne 25. maja 1884. — (Blagoslovenje Matere Božje iz Lurda) — Veliko veselje je bilo za Dražane, da jim je premilostlj. škof Janez dr. Glavina duhovnika i učitelja meseca aprila minolega leta poslal. Še večje veselje je pa bilo, ko je premilostljivi 23. maja istega leta Dražane osebno obiskal o priliki kanonične vizitacije, cerkev in šolo pregledal ter otrokom v šoli apostolski blagoslov podelil, naj bi dobro in srečno v časih in večni dobiček napredovali.

Pri tej priliki je omenil škof, naj bi se v draške cerkvi še jeden stranski altareček napravil. Vrli Dražani so koj potem sklenili spolniti željo prem. škofa, da napravijo v cerkvi majhen stranski altareček, ter ga preblaženj Mariji Devici posvetijo. Na nasvet njih duhovnika si je mladež draške duhovnije za ta altar izvolila podobo Matere Božje iz Lurda in v ta namen denar zložila.

Meseca januarja tega leta so se pa srenjski moške draške duhovnije v farovžu sešli in odločili, naj se ves denar, ki ga dobi arena za pašnik, po katerem se izpeje črta železnice Trst Hrpolje, obrne v prid tukajšne cerkve, najse nov veliki altar sv. Elje napravi in v tudi namenjeni stranski altar Matere božje izdela.

Kip preblažene Marije Device iz Lurda, v reanici delo mojsterskih rok, plačal se je z denarjem, katerega je duhovniku mladež draške duhovnije zložila, k tem so še drugi dobrotniki pristopili. Tudi spodoben prestol se je napravil in odločil se dan 25. maja t. l. za slovesno blagoslovenje podobe Marije Device iz Lurda. Uže na predvečer je ubrano zvonjenje in pokanje topičev lepo in redko slovesnost prihodne nedelje oznanovale. Na vse zgodaj so od vseh strani vrni skupej vrel, da se slovesnosti vdeležijo in Mater Božjo počaste, težko je Draža kaj toliko ljudstva zbrala videla, kakor 25. maja t. l. Lepe krasne zastave so na vseh straneh vihrale, za kar gre posebna hvala in zahvala preblagemu gosp. Dejaku, kateri je telegrafno na potu v svojih opravilih iz Gradca svojemu oskrbniku v Hrpolje sporočil, naj se omenjeno slovesnost Marije Device v Dragi svoje topiče in zastave da. Burja, katere je skoraj ves teden hudo brila in precej škode naredila, potihnila je prav na večer pred slovesnostjo popolnoma in prijazno, gorko in tibo nebe se prikazalo, ter tako nebo in zemlja preblažene Devici slavo in čast dajala. Za blagoslovenje je bil v. č. gosp. kanonik dekan iz Doline od v. č. škofijstva pooblaščen, duhovnikov je bilo pri slovesnosti šest. Ob 10. uri zjutraj se je slovesnost pričela.

V procesiji (obhodu) iz faroza ste dve deklici lepo ozaljšano podobo Marije Device nesle in drugi dve deklici zraven na blazinah lepe vence dišečih cvetic; 37 deklic, vse z svečami in cveticami v rokah, so pa podobo preblažene Matere Božje v cerkev spremljale. Za njimi je šla čestita duhovščina prepevaje s pr. kanonikom in dekanom. Dospevši v cerkev zapeli so domači pevci veselo pesem v pozdravljenje Matere Božje. Potem je v. č. gosp. kanonik podobo blagoslovil. Po blagoslovenju so zapeli pred. duhovniki tako mило in krepke še: „Magnificata“, da je bilo ljudstvo do solz ganjeno.

Na to č. duhovniki odstopijo in gosp. dekan stopi na leco. Njegov lepi govor Dražanom v večnem spominu ostane. Razlagal je v pridigi pomen Marije Device iz Lurda, ljubezen Matere božje do vseh ljudi. Kako Slovani Mater božjo čestijo, da skorej ni cerkvice, v kateri ne bi imeli podobe Matere božje, ta končno pohvali Draška dekleta, katere so v tako blag namen zložile denar, ki jim boče častni in večni dobiček donasal, na kar se bodo še v poznejših letih kot matere z veseljem spominjala. Pohvalil je tudi Draške moške, ki mislijo altar napraviti.

Po pridigi je bila slovesna sv. maša in po končani slovesnosti kratek obed v farovžu.

Domače in razne vesti.

Cesarjev dar. Cesar je podaril občini Sežana v koperskem okraju 300 gl. za poprav otonde cerkve.

Imenovanje. Nj. Veličanstvo cesar je imenoval velečestitega gosp. dr. Šusta stolnim dekanom tržaškega kapitola in č. gospoda Komana, župnika pri jezuitih in Črneti, župnika pri starem sv. Antonu, častnima kanonikoma. Vsem tem gospodom čestitamo presrečno!

Grškega kralja pričakujejo danes zvečer v Trstu; sinoči je odšel iz Piraja za jacht Amphitrite. Od tukaj putuje čez Dunaj v Petrograd, da se vdeležijo svatbe velikega kneza Sergija.

Volilcem koperskega in voloskega okraja priporočamo s tem še enkrat *prav nujno*, da volijo v zadnjem našem listu po društvu „Edinost“ nasvetovane jim kandidate, kateri bodo gotovo častno zastopali njihove narodne in gmotne interese. — Vsi naši volilci naj pridejo v 7. tega meseca na volišče v Koper in Volosko, v Koprju pa naj se ne dajo motiti po Iredentovih, ampak naj se drže prijateljev svojih, naših vrlih, uže dobro poznanih rodoljubov. Na Voloskem ni nobene nevarnosti od strani Iredentarjev in v našem taboru vlada popolna edinost. — Mnogi volilci so namreč hoteli voliti rodoljubnega občinskega glavarja, gospoda Gašparja Kastelca iz Materije; ali on sam jim je mesto sebe priporočil gospoda Jenka in stem na najsijajnejši način dokazal, da v resnici skrbi za blagor in čast našega naroda. — Tudi gospod Gašpar Kastelec bil vreden, izvrsten kandidat za istrski zbor; on uživa po pravici veliko zaupanje v svojem okraju; ali mož se zna zatajevati, kder vidi, da je to potrebno, in v takem zatujevanji spoznamo najčistejšo rodoljubje. — Ko torej volilcem priporočamo, da volijo gosp. Jenko-ta, kličemo ob enem: Živio vrli rodoljub gosp. Gašpar Kastelec!

Rastava cvetic pri Maronu je dala 528 gold. čistega dobička, katere svota se enakomerno razdeli v prid avstrijskemu rudečemu križu, društvu tržaških otroških prijateljev in italijanskemu dobrodelnemu društvu.

Tržaške veteransko društvo napravi 22. junija v vrtnih prostorih „Zelenega hriba“ sijajno veselico, pri kateri se bo igrala tombola; dobitki bodo: ena činkvina 30 gl., dve činkvini po 20 gl., in tombola 100 gl. Karte se dobivajo v društveni pisarnici po 20 kr. Čisti dohodek je namenjen društveni blagajnici. Vstopnina se je postavila na 20 kr.

Tržaške novosti:

Seja mestnega zbora boče danes zvečer. — Na dnevnem redu je mej drugem prašanje vođe v Sv. Križu in predlog zaradi osnovanja 4. razreda na ljudske šoli v Skednju. Dobro bi bilo, da bi danes zvečer tudi nekateri Slovenci šli poslušati na galerijo.

Mestni magistrat je razpisal službo asessorja namesto vpokojenega A. Reine, s plačo gl. 2100 in gl. 500 za stanovanje. **Umrli** je dobro poznani advokat, dr. Adolf Juliac v 46. letu. — Rajnkega so Slovenci dobro poznali; bil je dober mož, a hud antisemit in kot tak nekda sodelalec umrlega antisemitskega lista „La Staffetta“.

V smrtni nevarnosti, jebli te dni župan tržaški, dr. Bazzoni, ki prebiva uže par mesecev v Korminu; peljal se je v Gradsko in sam kovanje vodil, a splasil se je, in on in njegov zet padla ste iz kočije, katero so konji popolnoma polomili; župan in njegov zet sta se pa le malo pobila.

Vstrelil se je včeraj 24 letni služabnik firme G. Singer, kakor pravijo, zaradi nearečne ljubezni.

Spiritisti. V biši rodbine Z., v ulici Giustinelli, kder se shajajo navadno takozvani spiritisti, ljudje kateri verujejo na razne vraže in prikazni, je policija te dni preiskovala in zaplenila dva aparata, ki sta služila spiritistom pri njihovih operacijah. — Kaj vse se nahaja v Trstu!

Nesreča. Okoličanka Terezija Lavrenčič padla je na binkoštni ponedeljek po kamenitih stopnicah poleg kampanje Scrinzi v Kolonji tako nesrečno, da si je vso glavo razbila. — Nesli so precej v bolnico, kder je včeraj umrla v strašnih bolečinah. Uboga je bila mati 7 otrok.

Iredentarja Alberta Levi-ja, o katerem smo zadnjič poročali, da je policija preiskovala njegovo stanovanje, so dejali pod ključ, ker so baje našli pri njemu stvari, katere ga močno kompromitujejo. — Kakor se vidi, so res nekateri židje glavna zaslonba lahonstva v Trstu.

Porotna sodnija. Včeraj in danes se obravnava pred poroto tožba urednika „Cittadino“ proti uredniku „L'Alabarda“, dr. Ciatto-u, Karolu Bechtingerju in Viktoru Cavesso, zaradi žaljenja časti. Interesanten proces vtegne trajati še danes in jutro.

Policijsko. V nedeljo in ponedeljek je bilo, kakor navadno mnogo pijancev ro mest, vsled česar razburjeni ouhovi in tepeži — a končno spametovanje v luknji. — Nepoznati tatovi so z vetrni odprli stanovanje častnika D., stanujočega Via Ghega št. 7. in so odnesli nekoliko obleke. — Prav taki tiči so na trgu „barriera vecchia“ vkradli nekemu sežanskemu vozniku 300 paketov dubana in sodček žbljev. — Na Acquedottu sta se v saboto sprla dva slovenska mešetarja; eden je drugega prav dobro nabil s palico, zaradi česar ga je policija peljala v zapor.

Nova maša. Čestiti gospod novo-mašnik Jožef Kompare iz Dutovlj na Krasu prihodnjo nedeljo t. j. 8. t. m. opravi prvo daritev sv. maše na Katinari.

Za konje v Lipici, ki so bili včeraj prodani, skupilo se je 6950 gold.

Iz Komna se nam piše 27. t. m. V tem mesecu je vodstvo tržaškega društva „Tramway“ napravilo vožnjo omnibusa iz Trsta v Sežano. Za to gre hvala gospodu I. Th. Schmidtju vodju tržaškega društva „Tramway“. Ali Sežana in Trst sta zvezana s železnico, tedaj se more vsak in vsak dan zjutraj in zvečer posluževati železnice.

Kar se je za Sežano storilo, to bi se moglo storiti tudi za Komen, in bilo bi boljše, ker ta vas nema železnice ne v Trst, ne gori na Kras. Ljudstvo bi tako dobilo priliko voziti se v Trst in gospoda iz Trsta pa bi lahko sem prihajala.

Gotovo bi ta črta nosila „Tramway-ja“ več dobička nego sežanska, ker Komen stoji v zdravem kraju, in se tu nahaja vse, kar bi Tržanjanje želeli, pri kmetih in v gostilnicah, dobro stanovanje, a dobra in ceno postrežba.

Iz Komna nam poroča prijatelj, da je danes zjutraj po Krasu vila se silna ploha z gosto sodo, tako sicer, da je bilo sode po polju do tri prste na debelo.

Popotovalni učitelj g. Kramar bo imel prihodnje dni predavanje: v Hrušici 12., v Jelšanah 15. in v Dekanih 29. t. m.

Postojnska jama je bila na binkoštni ponedeljek, kakor smo zvedeli iz pravega vira, obiskana od 5000 ljudi, k ljubju temu, da je bilo vreme neugodno. — Posebno dosti Rečanov in Istranov smo zapazili to leto. — Tržčanov je bilo do 800. Bili so tudi nekateri odlični obiskovalci, mej njimi deželni predsednik kranjski, baron Winkler. Električna luč daje tem podzemeljskim prostorom magično, čarobno lice in menimo, da ta luč ni nikder tako na svojem mestu, kakor v vilencah. Krasen je bil posebno prizor v velikem domu, šumenje deroče Pivke, visoko belo obočje, vse to kakor od lune razsvitljeno delalo je mogočen efekt na gledalca in pri tem predmetu so se vsi več časa ustavljali. — Sploh je električna razsvitjava vse predmete jame mnogo povzdignola in mora se reči, da je velikansko naravno čudo z novo razsvitljavo dobilo tudi novo lice. — Ne moremo si kaj, da ne bi pohvalili gospoda glavarja *Globočnika*, katerega vsestransko prizadevanje za povzdigo Postojne in postojnskega okraja je uže tako obče znano; dokazal je baš s tem, da je preskrbel jami stroje za električno razsvitljavo, ki bodo stali do 14000 gl., da je uprava jame v rokah moža, ki ima zadost pojnetnega duha, da ni treba v ta namen kakoršnih koli privatnih podjetij.

Slavnost v Mozirju. Nebo je bilo zakrito temnimi oblaki, ko so se združeni sokoli bratje Zagrebški, Ljubljanski in Tržaški po prisrčnem sprejemu celjskih Slovencev premikali v impozantnem sporedu po krasni savinski dolini in prijazno Mozirje. Dež, ki je neusmiljeno lil, ni nikakor oviral veselja navdušenih sro zbranih sokolov, radost je vsakemu sijala na obrazu, ko je čvrsto štajersko ljudstvo pozdravljalo svoje goste — zastava se je vila pri zastavi, cesta iz Celja do Mozirjev je bila v popolnej narodnej obleki, po savinske dolini pa je odmevalo mogočno grmenje topičev, ki so naznanjali, da Slovencev praznuje na svoji zemlji narodno svečanost. V Zavcu je bil odmor. Tukaj so savinske Slovenke nazdravile zbranim gostom, poklonile ljubli. Sokolu krasen trak in na zastave ostalih sokolskih društev pripelpe krasne vence. Skozi nebrojne slavoloke se je premikal sokolski sprevod dalje, v Braslovčah ga je sprejela ognjeglasna družba, domača godba in nebrojno občinstvo. Nebo se je mej tem zjasnilo — a akozi Braslovčce grede se osuje kot v Zavcu drugi dež — ploha vencev, koje so vrle štajerske hčerke ospale raz

oken na prišlece. Po pozdravu braslovške občini se je premikal spored ob Savinji v Mozirje. Ni treba tu opisovati ljubeznivega sprejema — vrlih Mozirčanov, odveč bi bilo omenati prelepo ozaljšanega Mozirja. I tu so dobili gostje mnogo vencev, koje so vsipale ljubeznive Mozirčanke. Došla društva so se napotila v cerkev, kder je bila velika služba božja in potem se je vršilo slavnostno blagoslovenje zastave. Mej običajnimi obredi so odmevali mili glasovi ljublj. čit. pevcev združenih z kamniško liro in šišenskim zborom; kumica zastavi je bila visokorodna gospa baronica Vašič. — Po zabijanju žbljev se je izročila zastava zastavonoši in nastopil je gosp. dr. poslanec Dr. Vošnjak ter v jedernatem govoru narisal pomen slavnosti. Marsikoje oko se je solzilo čuvsji besede odličnega domoljuba.

Po blagoslovenji zastave in običajnim pobratimstvom oide visokorodna gospa kumica z golobcem podobnimi gospicami družicami na odčen prostor; zbrani sokolovi stopijo v dolgo vrsto, zastave vihraje in mej odmevom prijetne godbe defilirajo sokoli pred gospo kumico. Bilje to krasen prizor. — Po dovršeni tej slavnosti je imel biti banket na prostem — a vlažno vreme ga je zabilo. Zato gredo sokoli v čitalnične dvorane, ker pa tukaj ni bilo za vse dosti prostora, povabi ljubezniva gospa staroste g. Lipolda tržaške sokole na svoj gostoljubni dom. Po obedu so se zbrali vsi gostje v skupnih prostorih, kder so se vršile navdušene napitnice. — Večerni del zabave, telovadbo, koncert na prostem in bengalično razsvitljavo je zaviral zopet dež. Zaradi tega so šli gostje v čitalnico, kder se je pričel živahen ples, koji je trajal pozno v noč. — Zjutraj o petih je bila budnica. Ob 7. napotila so se vsa društva z godbo v Nazaret, kder je v. č. g. opat bral sv. mašo, pri kojej so služili ljub. sokoli, ljub. čit. pevci pa so peli čarobnimi glasovi slovensko mašo. V krasnej dolini pod divno ležečim samostanom ob bistrej Savinji je bil skupen zajuterk. Vršile so se navdušene zdravice, kder so govorili v imenu savinskega sokola g. Lipold, v imenu zagrebškega Dr. Fon, v imenu ljubljanskega g. Valentinčič, v imenu praškega g. X. v imenu tržaškega g. Bunc. Potem so se povrnili društva v Mozirje. Ogledala so se nekoliko prijazni trg in sedlak skupen obedu. Tukaj so pročitali mnogobrojne brzojave in navdušene pozdrave. Iz Trsta došli so ti le telegrami: del. podp. društvo, društvo Edinost, slov. čitalnica, openski čitalnica. — A kinalo je čas minol, zapustiti je bilo kraj, ki je vsem obiskovalcem vtisnol neizbrisljiv spomin, posloviti se je moralo. Mozirske Slovenke podajo še velike vence, vsem posameznim, na okrašenih vozeh se ti odpeljejo, a dolgo je še odmeval za njimi glas „Na zdara“.

Triumfalnemu sprevodu enak pomikala so se društva iz krasne dežele, izmej čvrstega slovenskega ljudstva proti slavnemu mestu — slavnih naših najboljših prijateljev, sinov „pravih“ Germanov, celjskih nemčurjev — ki pa iz zgolj vjudnosti, da bi si po celjskem tlaku čevljev preveč z blatom ne omazali, niso dopustili slov. društvom in corpore korakati. Za njih uljudnost se jim pa srčno zahvaljujemo — naj bodo prepričani, da njih blato nas ni pomazalo, ampak da smo vzeli še seboj zavest, da štajer: ki Slovenci ne podležejo nikoli več spletkam nemškutarskim v Celju in Mariboru. Prekrasna ti savinska dolina, naša si in naša ostaneš, v tebi prebiva čvrst Slovenski rod! Na kolodvoru v Celju pa nas je privsem tem presrečno pozdravljalo na stotine nakopčeno slovensko ljudstvo, mej njim prav mnogo celjske slovenske inteligencije. — Živeli naši vrli bratje na severnej meji, živeli izvrstni savinjski sokolovci!

Vabilo k slavnosti, katero priredijo rodoljubi i bralno društvo „Sloga“ v St. Vidu nad Vipavo povodom stoletnice i odkritja spominske plošče velezaslužnega rajncega g. Matije Vrtočca župnika i slovenskega pisatelja dne 8. junija 1884. Spored: 1. Slovesna sv. maša ob 10. uri zjutraj. 2. Odkritje spominske plošče se slavn. govorom i petjem. 3. Pokladanje venca na grob rajncega s petjem. 4. Banke. 5. Beseda društva „Sloga“ na prostem s petjem, glediščno igro: „Idrski gostje na malega šmarna dan v Vipavi.“ Spisal R. Dolenc. Začetek besede ob 6¹/₂ uri popoldne. Vstopnina 20 kr. K obilnej vdeležitvi najuljudneje vabi

slavnostni odbor.

Strelna v šoli. Zadnji teden je udarila strelna v šolo, ki stoji na hribu Steinhaus v poreskej pokrajini, prav v tistem času, ko so bili otroci v šoli. Strelna je udarila v dimnik, raztrgala streho, prišla v šolo i tu še stene poškočovala. Otroci so strahovito zakričali, poskočili z senčev ter se v smrtnem strahu po tleh valjali. Učitelj je nazlo okna odprl, sicer bi se bili zadušili otroci, katerih, v veliko čudo, nobenega ni strelna ubila. Ali kakšni so bili več njih se ni moglo z mesta ganiti, skoraj vsi pa so se več ur po vseh udih tresli. Dva dečka sta oglušela, pa se jima je potem sluh zopet povrnil; nekei deklici

je strela jedno oko zaprla, da ga ves dan ni mogla odpreti. Vsaka šola, ki stoji visoko, ali na samem, morala bi imeti strelovod.

Iz Splita so došli v Trst telegrami, da je bil včeraj tam hud boj med Hrvatimi in Italijani; obe stranki ste bili oboroženi, jeden Italijan je ostal mrtev, druga dva pa ste bila močno ranjena; par Hrvatov je bilo baje ranjenih. Prepri so se nekada začeli uzev soboto in so trajala oba praznika, Italijani so bili vsakokrat tepeni; zato so se včeraj oborožili eni in drugi in vnel se je krvavi boj. Več deležencev boja je zaprtih. — V Splitu ne bo mira, dokler se Bajemonti ne preseli v obljubljeno deželo.

Žrebanje Tržaškega posojila od 1. 1855 se je vršilo 3. junija t. l. in so se izžebale te šrečke: 11.253 dobi f. 21.000; 4604, 10.597, 12.203, 17.445 dobi f. 1050; 4983, 10.491, 11.112, 11.456, 19.511 dobi f. 525; 7325, 9545, 13.176, 14.398, 14.632, 14.658, 14.799, 20.923, 21.950 in 22.113 dobi f. 210; 340, 3801, 3828, 4255, 6724, 11.543, 14.176, 14.456 in 18.441 dobi f. 157-50.

Žrebanje državnega posojila od leta 1864: Serija 746 št. 10 dobi 200.000 gl. Serija 3048 št. 27 dobi 2000 gl. Serija 2987 št. 31 dobi 10.000 f. Serija 846 št. 96 dobi 5000 f. Serija 2987 št. 14 dobi 5000 fr.

Svetovna razstava bo prihodnje leto v Antverpen. Belgijska vlada je te dni vse zunanje vlade povabila, naj se je vdeležijo. Delajo se zanjo velikanske priprave in uže dobajajo odobranja iz vseh delov Evrope. Zastopana bo na tej razstavi tudi Amerika, skrajne vzhodne dežele, naselbine sploh in celo Afrika.

Proti steklini. Ko se je te dni slišalo, da je slavniti Pasteur iznašel nek preservativni lek proti steklini, brzo se je oglasil nek gozdarski čuvaj na Saksonske in naznanil, da ima uže od kedaj zanesljivo sredstvo proti steklini, in da je to srečo stvo uže večkrat rabil z uspehom. Kakor hitro koga vje stekla žival, naj si rano precej dobro spera s pravim močno gorčkim vinskim jesirom ali kisom, potem pa naj pusti rano, da se posuši, kadar je suha rana, naj jo polije tu in tam z hidroklorično kislino. — Mineralične kisline namreč uničijo strup, ki se nahaja v sili.

Nesreče. Moskovski brzovlak je pri Bologni skočil iz tira. Lokomotiva, voz za prtljago in trije vozovi za popotnike so se preukrenoli raz železničnega nasipa. En popotnik je ostal mrtev, dva sta bila hudo poškodovana; od železničnega osovje je pet hudo poškodovanih. — Pri Connessville v Pensilvaniji sta 19. maja skupaj trčila dva vlaka, 14 ljudi je na mestu ostalo mrtvih in 10 je bilo hudo poškodovanih; razrušeni vozovi so se uneli in zgorelo je več ljudi. Ranjena so prenesli v bolnico v Pittsburg. — V mestu Neustadt pri Koburgu je predzadnji nedeljo vstal velik požar; pri tej priliki so se razrušila neka vrata in dva moža zasula, ko so pa prhiteli gasilni na pomoč, razrušili se je nad njimi pomol in še pet gasilcev pod sabo pokopal.

Najdenec/podedova bogato dedščino. V dan 9. marca 1836 je bil položen v zibelko najlenišnice Santa Caterina v Milanu novorojen deček, ki je imel okoli vratu privezano polovico karte za igro, da se spozna, čegav je, ako bi se kedaj pršalo po njem. Deček je bil sprejet in poslan na kmete v odgojo, zrastle je pod imenom Luka, izučil se tesarstva ter se oženil. Še le v letu 1881 je zvedel ime svojega očeta in zdaj mu je višje sodišče priznalo dedščino, ki znaša 500.000 lir, katero mu je zapustil njegov oče, ki se imenuje Domenico Laorca ter je živel leta 1836 v Milanu, pa se ločil od svoje žene zaradi vednega prepira. Sel je potem v Napolje in si tu pridobil veliko premoženja. Prav zaradi prepira in ločitve je bil deček v zibelko položen. Ko je Domenik Laorca umrl zapustil je svojemu sinu 500.000 gold. ter povedal, kdaj ga je položil v zibelko in kako znamenje mu je na vrat privezal in tako so sina našli. Ali zdaj je lastna njegova mati, ki se za svojega sina nikdar ni brigala, napela tožbo zaradi dedščine, katero pa je najvišje sodišče 15. aprila t. l. prisodilo sinu.

Koliko papirja se porabi na zemlji. Papirnic je na zemlji 3985, ki na leto izdelajo 952 milijonov kilogramov papirja. Polovico tega papirja se porabi v tiskarnicah, samo za časnike okoli 300 milijonov kilogramov. Poraba papirja za časnike je od deset let sem za tretjino poskočila. Na Angleškem pride na leto na vsakega človeka 11 $\frac{1}{2}$ funtov papirja, v Ameriki 10 $\frac{1}{2}$, na Nemškem 8, na Francoskem 7 $\frac{1}{2}$, na Italijanskem in v Avstriji 3 $\frac{1}{2}$, na Španjskem 1 $\frac{1}{2}$, na Ruskem 1 funt.

Kako misli Mahdi o železnicah, parnikih in brzojavah? Indijski trgovec Inb Sambi, kakor poroča "Nusreta", obiskal je v opravkih El-Oheid, kder ima krivi prok svoj sedež, ter ga je ta na obed povabil. V pogovoru je rekel Mahdi, da nikoli ne dopusti, da bi se gradile železnice,

ker železnice mehkužijo ljudi, posebno vojake; tudi provzročujejo spridenost, ker v vozech skupaj sedé možki in ženske, in brezbožnost, ker se pravoverci sramujejo molitve v vozech, pristavil pa je, da še nikoli nobene železnice ni videl. Parniki pa so mu po volji, ker so na njih oba spoila ločena in pravoverci tam lahko molijo. Brzojav pa je jako koristen in on se nikoli ne boje ustavljal njegovemu napravljanju.

Mahdi pozna vrednost denarja prav dobro, če francoski časniki poročajo resnico. Oni namreč trdijo, da zahteva 6 milijonov goldinarjev za oproščenje Gordona, in ta denar se mu mora plačati v šest mesecev.

Kanon, ki strelja dinamit. Iz Novoga Yorka se poroča, da so bile tam vsled ukaza vojnega ministra poskušnje z novoznajdenim kanonom, ki strelja dinamit. Skušnje so se prav dobro obnesle in dokazale, da se z enim samim strelom lahko razruši ladija ali trdnjava; kar je torped v morji, to in še hujši je tak strel v zraku. Z dinamitom napolnjene projektele meče zgoščeni hlip (zrak), toraj je strel brez dima in tudi poka ni, da se tedaj še dobro ne ve, iz katerega kraja je taka smrtonosna pošast priletela; tudi so taki streli dvajsetkrat cenejši, nego dosedanj. To so pač grozopolne iznajdbe in kde vé, kaj pride še iz tega!

Tržno poročilo.

V obče prav malo posla; cene kava, sladkorja, olja in petrolja so jako trdne z dobro tendenco. — Sadje, domači pridelki, žito pa popolnoma zanemarjeno. Les še precej iskan; seno pa stane gl. 4 do gl. 1.20.

Borsno poročilo.

Borsa zaradi težavnih mesečnih likvidacij jako mlahova; a to ne upliva nič na kurze državnih papirjev, ki so jako trdni.

Dunajska Borsna

dne 3. junija

Enotni drž. dolg v bankovcih 80 gl 40 kr.	81	35
Enotni drž. dolg v srebru	102	10
Zlata renta	95	85
5% avst. renta	859	—
Delnice narodne banke	305	50
Kreditne delnice	122	30
London 10 lir sterlin	9	71 $\frac{1}{2}$
Napoleon	5	77
C. kr. cekini	59	80
100 državnih mark		

Medjunarodna linija iz Trsta v Novi-Jork naravnost.

Veliki prvovrzdni parniki te linije vozijo redno v Novi-Jork in vprejemajo blago in potnike po najnižjih cenah in z najboljšo postrežbo.

V NOVI-JORK. Odhod iz TRSTA.

Parnik „East Anglia“, 3400 ton, a 5. dan julija.
Parnik „Germania“, 4200 ton, v 20. dan julija.

Popotniki naj se obrnejo na

J. Terkuile,

generalnega pasažnega agenta.

Via dell'Arsenale 13, Teatro Comunale v TRSTU.

Kajuta za potnike 200 gl. Vmesni krov 60 gl.

Zaradi vožnje blaga obrne naj se na

Emiliano d'Ant. Poglayen,

generalni agent.

Glasoviti železniški liker MATCOVICH.

Elikir nedosežen in od vseh enake vrste navpešnej in mnogovrstnih sluzajih, napravljen je iz zelišč dinarskih Alp po gosp. G. A. Matcovichu v Kninu (Dalmacija). Zalove v TRSTU v lekarnah Jeroniti in Serravallo, v ZADRU pri Antonu Zariču, u ŠIBENIKU pri Ivanu Mediću, v SPLITU pri Rafaelu Campos, v KNINU pri Simeonu Vojvodiču, kder se prodaja in odpošilja

po 70 kr. sklenica

Zavitek in porto na račun naročnika.

8-24

Prodaja se iz proste roke v Gabrovci poleg Proseka

hiša z hlevom, šupo in dvoriščem z vodnjakom. Hiša ima I. nadstropje z štirimi sobami v I. nadstropju in v pritličju prostorna kuhinja z stanovanjem, pod kuhinjo prostorna klet, vse to proda se po jako nizki ceni, več pove podpisani

Matevž Penko, lastnik pohištva.

3-1

V mirodilnici (drogeriji) 5-5

KARLA GUARRINI-JA

Via S. Sebastiano, 514 in na trgu pred kasarno 4.

Velika zaloga žveplja rimskega in slovijskega i. vrste. — Mirodije, vsakovrstne barve, posebno barve za tisk lastnega izdelovanja, petrolje, firnez, čopki, mineralne vode itd.

Ročne mlatilnice

prve vrste se dobivajo po nizkej ceni, kakor tudi stroji za sejetev in čiščenje žita pri

SCHWITZ & COMP.

(Živio i drug)

v TRSTU. Via Zonta 5.

Pivovarna v Senožecah

ima v zalogi izvrstno pivo v sodčkih in buteljah. Priporoča se vsem dosedanjim prejemnikom in drugim gostilničarjem, ki žele si običinstvu s zdravo pijačo postreči. Postrežba je točna in po ceni.

Senožec, pošta Postojna.

12-12

Priporočamo tudi Slovincem, naj si ogledajo bodoče dni prezanjivo

razstavo

tujih živalij

raznih vrlo lepih vrst iz Indije in Japonije, raznih ravno privedenih za tukajšno trvdko

G. SINGER.

Odprta je od 10. ure dopoldne do 9. zvečer na velikem dvorišču nasproti

Giardino pubblico.

Najboljši

papir za cigaretke

4-36 je pristni

LE HOUBLON

franc. fabrikat Cawleyev in Henryev v Parizu

Seari se pred ponarejanjem.

Pristen je ta papir za cigaretke le, ako nosi vsaki listek znamko: „LE HOUBLON“ in doljno zavarovalno marko ter signaturo.

500 FEUILLES

FORMAT FRANCAIS

CAWLEY & HENRY

17 Rue Bérenger à PARIS.

La Filiale della Banca Union

(Sezione Mercè) s'incara dell'acquisto e della vendita di merci in commissione, accorda sovvenzioni ed apre crediti sopra mercanzie ad essa consegnate, oppure polizze di carico o Warrants.

LA FILIALE della Banca Union

TRIESTE

s'occupa di tutte le operazioni di Banca e di Cambio valute.

a) Accetta versamenti in conto corrente: Abbonando l'interesse annuo per Banconote

3 $\frac{1}{2}$ % con preavviso di 5 giorni

4 % a sei mesi fisso

3 $\frac{1}{2}$ % con preavviso di 20 giorni

8 % a 3 mesi

4 % a 6 mesi

Godano dell'interesse aumentato le lettere in circolazione con 5 giorni di preavviso dal 6 novembre a c. quelle con 12 giorni dal 13 giorni a quelle con 24 giorni dal 26 novembre a c.

IN BANCO GIRO

abbonando il 3% interesse annuo sino qualunque somma; prelevazioni sino a fiorini 20.000 a vista verso chèque; importi maggiori preavviso avanti la Borsa. — Conferma dei versamenti in apposito libretto.

Conteggia per tutti i versamenti fatti a qualsiasi ora d'ufficio la valuta del medesimo giorno.

Assume per propri correntisti l'incasso di Cambiali per Trieste, Vienna e Budapest, rilascia loro assegni per queste ultime piazze ed accorda loro le facoltà di domiciliare effetti presso la sua cassa franco d'ogni spesa per essi.

b) S'incara dell'acquisto e della vendita di effetti pubblici, valute e divise, nonché dell'incasso d'assegni, cambiali e coupons, verso 1/2% di provvigione.

c) accorda ai suoi committenti la facoltà di depositare effetti di qualsiasi specie e ne cura gratis l'incasso di coupons alla scadenza.

51

La Filiale della Banca Union

(Sezione Mercè) s'incara dell'acquisto e della vendita di merci in commissione, accorda sovvenzioni ed apre crediti sopra mercanzie ad essa consegnate, oppure polizze di carico o Warrants.

LA FILIALE della Banca Union

TRIESTE

s'occupa di tutte le operazioni di Banca e di Cambio valute.

a) Accetta versamenti in conto corrente: Abbonando l'interesse annuo per Banconote

3 $\frac{1}{2}$ % con preavviso di 5 giorni

4 % a sei mesi fisso

3 $\frac{1}{2}$ % con preavviso di 20 giorni

8 % a 3 mesi

4 % a 6 mesi

Godano dell'interesse aumentato le lettere in circolazione con 5 giorni di preavviso dal 6 novembre a c. quelle con 12 giorni dal 13 giorni a quelle con 24 giorni dal 26 novembre a c.

IN BANCO GIRO

abbonando il 3% interesse annuo sino qualunque somma; prelevazioni sino a fiorini 20.000 a vista verso chèque; importi maggiori preavviso avanti la Borsa. — Conferma dei versamenti in apposito libretto.

Conteggia per tutti i versamenti fatti a qualsiasi ora d'ufficio la valuta del medesimo giorno.

Assume per propri correntisti l'incasso di Cambiali per Trieste, Vienna e Budapest, rilascia loro assegni per queste ultime piazze ed accorda loro le facoltà di domiciliare effetti presso la sua cassa franco d'ogni spesa per essi.

b) S'incara dell'acquisto e della vendita di effetti pubblici, valute e divise, nonché dell'incasso d'assegni, cambiali e coupons, verso 1/2% di provvigione.

c) accorda ai suoi committenti la facoltà di depositare effetti di qualsiasi specie e ne cura gratis l'incasso di coupons alla scadenza.

51

La Filiale della Banca Union

(Sezione Mercè) s'incara dell'acquisto e della vendita di merci in commissione, accorda sovvenzioni ed apre crediti sopra mercanzie ad essa consegnate, oppure polizze di carico o Warrants.

LA FILIALE della Banca Union

TRIESTE

s'occupa di tutte le operazioni di Banca e di Cambio valute.

a) Accetta versamenti in conto corrente: Abbonando l'interesse annuo per Banconote

3 $\frac{1}{2}$ % con preavviso di 5 giorni

4 % a sei mesi fisso

3 $\frac{1}{2}$ % con preavviso di 20 giorni

8 % a 3 mesi

4 % a 6 mesi

Godano dell'interesse aumentato le lettere in circolazione con 5 giorni di preavviso dal 6 novembre a c. quelle con 12 giorni dal 13 giorni a quelle con 24 giorni dal 26 novembre a c.

IN BANCO GIRO

abbonando il 3% interesse annuo sino qualunque somma; prelevazioni sino a fiorini 20.000 a vista verso chèque; importi maggiori preavviso avanti la Borsa. — Conferma dei versamenti in apposito libretto.

Conteggia per tutti i versamenti fatti a qualsiasi ora d'ufficio la valuta del medesimo giorno.

Assume per propri correntisti l'incasso di Cambiali per Trieste, Vienna e Budapest, rilascia loro assegni per queste ultime piazze ed accorda loro le facoltà di domiciliare effetti presso la sua cassa franco d'ogni spesa per essi.

b) S'incara dell'acquisto e della vendita di effetti pubblici, valute e divise, nonché dell'incasso d'assegni, cambiali e coupons, verso 1/2% di provvigione.

c) accorda ai suoi committenti la facoltà di depositare effetti di qualsiasi specie e ne cura gratis l'incasso di coupons alla scadenza.

51

La Filiale della Banca Union

(Sezione Mercè) s'incara dell'acquisto e della vendita di merci in commissione, accorda sovvenzioni ed apre crediti sopra mercanzie ad essa consegnate, oppure polizze di carico o Warrants.

LA FILIALE della Banca Union

TRIESTE

s'occupa di tutte le operazioni di Banca e di Cambio valute.

a) Accetta versamenti in conto corrente: Abbonando l'interesse annuo per Banconote

3 $\frac{1}{2}$ % con preavviso di 5 giorni

4 % a sei mesi fisso

3 $\frac{1}{2}$ % con preavviso di 20 giorni

8 % a 3 mesi

4 % a 6 mesi

Godano dell'interesse aumentato le lettere in circolazione con 5 giorni di preavviso dal 6 novembre a c. quelle con 12 giorni dal 13 giorni a quelle con 24 giorni dal 26 novembre a c.

IN BANCO GIRO

abbonando il 3% interesse annuo sino qualunque somma; prelevazioni sino a fiorini 20.000 a vista verso chèque; importi maggiori preavviso avanti la Borsa. — Conferma dei versamenti in apposito libretto.

Conteggia per tutti i versamenti fatti a qualsiasi ora d'ufficio la valuta del medesimo giorno.

Assume per propri correntisti l'incasso di Cambiali per Trieste, Vienna e Budapest, rilascia loro assegni per queste ultime piazze ed accorda loro le facoltà di domiciliare effetti presso la sua cassa franco d'ogni spesa per essi.

b) S'incara dell'acquisto e della vendita di effetti pubblici, valute e divise, nonché dell'incasso d'assegni, cambiali e coupons, verso 1/2% di provvigione.

c) accorda ai suoi committenti la facoltà di depositare effetti di qualsiasi specie e ne cura gratis l'incasso di coupons alla scadenza.

51

La Filiale della Banca Union

(Sezione Mercè) s'incara dell'acquisto e della vendita di merci in commissione, accorda sovvenzioni ed apre crediti sopra mercanzie ad essa consegnate, oppure polizze di carico o Warrants.

LA FILIALE della Banca Union

TRIESTE

s'occupa di tutte le operazioni di Banca e di Cambio valute.

a) Accetta versamenti in conto corrente: Abbonando l'interesse annuo per Banconote

3 $\frac{1}{2}$ % con preavviso di 5 giorni

4 % a sei mesi fisso

3 $\frac{1}{2}$ % con preavviso di 20 giorni

8 % a 3 mesi

4 % a 6 mesi

Godano dell'interesse aumentato le lettere in circolazione con 5 giorni di preavviso dal 6 novembre a c. quelle con 12 giorni dal 13 giorni a quelle con 24 giorni dal 26 novembre a c.

IN BANCO GIRO

abbonando il 3% interesse annuo sino qualunque somma; prelevazioni sino a fiorini 20.000 a vista verso chèque; importi maggiori preavviso avanti la Borsa. — Conferma dei versamenti in apposito libretto.

Conteggia per tutti i versamenti fatti a qualsiasi ora d'ufficio la valuta del medesimo giorno.

Assume per propri correntisti l'incasso di Cambiali per Trieste, Vienna e Budapest, rilascia loro assegni per queste ultime piazze ed accorda loro le facoltà di domiciliare effetti presso la sua cassa franco d'ogni spesa per essi.

b) S'incara dell'acquisto e della vendita di effetti pubblici, valute e divise, nonché dell'incasso d'assegni, cambiali e coupons, verso 1/2% di provvigione.

c) accorda ai suoi committenti la facoltà di depositare effetti di qualsiasi specie e ne cura gratis l'incasso di coupons alla scadenza.

51

La Filiale della Banca Union